

kunne afgive Betænkning over Udkastet, saa frygte vi dog for, at dette ikke vil kunne skee saa betids, at Sagen vil kunne fremmes saavel her i Thinget, som i det andet Thing. Saafremt dette imidlertid skulde blive Tilfældet, vil det være nødvendigt, at der bliver truffet en Bestemmelse om, hvorledes der i saa Fald skal forholdes i Henseende til Portofriheden. Det ærede Thing vil nemlig erindre, at i Postforsendelsesloven af 11te Marts forrige Aar blev der vedtaget en Bestemmelse, hvorefter Portofriheden skulde bortfalde til 1ste April dette Aar. Det vil imidlertid af Motiverne til det af Regjeringen nu forelagte Lovudkast erfares, at Regjeringen ikke har anset det for gjørligt at gennemføre denne Bestemmelse fuldstændigt, og at den derfor har indbragt et Lovforslag, hvorved Samme noget modificeres. I den Forudsætning, at dette Udkast skulde blive til Lov, har Regjeringen ikke truffet de Foranstaltninger, der nødvendigvis maae gaae forud for en fuldstændig Gjenemførelse af den nævnte Bestemmelse i Postforsendelsesloven, og disse Foranstaltninger ville heller ikke nu kunne træffes. Det er derfor nødvendigt, at der midlertidig emanerer en Lov, som bestemmer, hvorledes der skal forholdes, indtil den endelige Ordning af Sagen, og til en saadan Lov er det nu, at det af Thinget til at afgive Betænkning over det af Regjeringen her i Thinget indbragte Lovudkast nedfattede Udvalg har tilladt sig at forelægge det ærede Thing et Forslag, som vi saaledes anbefale. Forsaavidt der i dette er foreslaaet, at Portofrihedens skal ophøre den 1ste April 1852, skal jeg ikke paa dette Sagens Stadium omtale dette Punkt, men forbeholde mig paa Forslagsstillernes Vegne nærmere at ytre mig derom, naar Sagen paa et senere Stadium foreligger til Behandling. — Hvad det Spørgsmaal angaaer, hvorledes denne Sag skulde fremmes . . .

Formanden: Maaskee dette Spørgsmaal maatte beroe indtil det er afgjort, om Sagen skal fremmes.

H. P. Hansen: Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale denne Sags Fremme. Det har forsaavidt været mig behageligt at erfare, at det af Regjeringen forelagte Lovudkast har

modt Dphold i det Udvalg, der har været nedsat for at afgive Betænkning derover, som jeg haaber, at det vil lede til, at man kan komme til at gennemføre Bestemmelsen i Postforsendelsesloven af 11te Marts 1851 om Portofrihedens Dphør, og jeg giver derfor saameget hellere min Stemme til, at dette Lovforslag fremmes, som Sagen derved udsættes et Aar.

Da Ingen ellers ønskede at ytre sig, sættes Spørgsmaalet om Lovforslagets Fremme under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Spørgsmaalet er bernæst om, hvorledes dette Lovforslag skal være at behandle.

Simony: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen gaaer umiddelbart til 1ste Behandling her i Thinget, uden at der til sammes Behandling nedfattes noget Udvalg.

Unsgaard: Jeg veed ikke, om jeg turde henvende mig til den ærede Formand med den Hensikling, om der ikke kunde være Anledning til, da Sagen ogsaa skal behandles af det andet Thing, at fassætte en hurtigere Behandlingsmaade end den ordinaire.

Formanden: Jeg havde tænkt mig, at denne Sag kunde være Gjenstand for en extraordinair Behandlingsmaade med Hensyn til den regulativmæssige Frist mellem 2den og 3die Behandling. Hvis intet Udvalg nedfattes, vil 1ste Behandling kunne finde Sted imorgen; mellem 1ste og 2den Behandling var det min Mening, at der skulde være den i Forretningsordenen bestemte Frist, medens man derimod maaskee mellem 2den og 3die Behandling extraordinairt kunde sætte en noget kortere Frist.

Unsgaard: Dette var ogsaa min Mening.

Formanden: Dette vil altsaa i sin Tid blive at tage under Overveelse.

Jeg turde maaskee gaae ud fra den Forudsætning, at det, hvis Ingen fremkommer med et afvigende Forslag, er Thingets Mening, at Sagen gaaer umiddelbart til 1ste Behandling (Ja! Ja!).

Den næste Sag paa Dagsordenen er Ud-